

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 9

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 7 ianuarie 2015

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 541 din 15 octombrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 și art. 6 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal.....	2-3	Decizia nr. 649 din 11 noiembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 și art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru.....	8-10
Decizia nr. 553 din 15 octombrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, art. II art. 1 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, art. 1 alin. (1), (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și art. 1 alin. (3) și (4) și art. 2 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice.....	4-7	Decizia nr. 660 din 11 noiembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 58 alin. (4) și art. 167 alin. (3) din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru	10-13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
		185/2014. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul afacerilor interne, pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Arhivelor Naționale.....	13
		1.657/2014. — Ordin al ministrului sănătății pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului sănătății nr. 33/2014 privind aprobarea sumelor pentru serviciile publice de ambulanță pentru anul 2014	14
		2.348/2014. — Ordin al ministrului afacerilor externe privind intrarea în vigoare a unor tratate internaționale	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 541**

din 15 octombrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 și art. 6 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal

Augustin Zegrean	— președinte
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 și art. 6 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, excepție ridicată de Shahin Sherif Ahmed Ahmed Mohamed în Dosarul nr. 800/232/2014 al Judecătorei Găești. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 230D/2014.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 14 octombrie 2014, în prezența reprezentantului Ministerului Public, procurorul Iuliana Nedelcu, și au fost consemnate în încheierea din acea dată, când, constatând că nu sunt prezenți toți judecătorii care au participat la dezbateri, potrivit art. 58 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea, în temeiul art. 57 din Legea nr. 47/1992 și al art. 56 alin. (2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, adoptat prin Hotărârea Plenului Curții Constituționale nr. 6/2012, a amânat pronunțarea pentru data de 15 octombrie 2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

3. Prin Încheierea din data de 13 martie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 800/232/2014, **Judecătoria Găești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 și art. 6 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal**, excepție ridicată de Shahin Sherif Ahmed Ahmed Mohamed cu ocazia soluționării unei cereri de aplicare a legii penale mai favorabile.

4. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate „încalcă flagrant prevederile Constituției privind dreptul fiecărui cetățean de a beneficia de legea penală mai favorabilă în cazul pedepselor privative de libertate definitive”.

5. **Judecătoria Găești** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Aplicarea legii penale mai favorabile în cazul pedepselor aplicate prin hotărâri judecătorești definitive trebuie să se realizeze în corelație cu principiul respectării autorității de lucru judecat, deoarece o restrângere a acestei autorități se justifică doar în măsura în care este necesar să se asigure și respectarea principiului legalității pedepsei. Legalitatea pedepsei nu implică doar un suport legal la data aplicării, ci și menținerea acestui suport pe durata executării, însă art. 15 alin. (2) din Constituție nu obligă la retroactivitatea nelimitată a legii penale mai favorabile, ci doar permite această retroactivitate, lăsând legiuitorului libertatea de a-i stabili limitele în cazul proceselor definitiv judecate. Aplicarea legii penale mai favorabile se poate realiza în cazul proceselor în curs la data când intervine legea penală mai favorabilă după un algoritm diferit de cel aplicabil în cazul proceselor definitiv

judecate, cu respectarea principiului autorității de lucru judecat, dar și al legalității pedepsei. De asemenea, dispozițiile legale criticate asigură același tratament sancționator pentru persoanele condamnate definitiv, fără nicio discriminare.

6. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

7. **Avocatul Poporului** apreciază că soluția legislativă criticată este justificată de necesitatea asigurării unui echilibru între principiile de rang constituțional vizând separația puterilor în stat, legalitatea pedepsei și neretroactivitatea legii, cu excepția legii penale și contravenționale mai favorabile. Principiul constituțional al separației puterilor în stat impune o restrângere minimă adusă de către puterea legiuitoare autorității de lucru judecat, restrângerea fiind justificată doar în considerarea altor principii de natură constituțională — cel al legalității pedepsei și al aplicării legii penale mai favorabile.

8. În aplicarea textelor de lege criticate, în condițiile în care pedeapsa aflată în executare depășește maximumul prevăzut de legea nouă, există o diferență de pedeapsă care nu se mai regăsește într-un text în vigoare, fiind astfel necesară reducerea pedepsei aplicate la maximumul prevăzut de legea nouă. În acest fel, se asigură atât respectarea principiului legalității pedepsei, pedeapsa aplicată fiind legală în raport cu legea veche, dar și cu legea nouă, cât și un just echilibru între principiul autorității de lucru judecat și aplicarea legii penale mai favorabile.

9. În ceea ce privește dispozițiile art. 6 din Legea nr. 187/2012 raportate la art. 15 alin. (2) din Constituție, constată că prevederea legală criticată reprezintă concretizarea aplicării legii penale mai favorabile, întrucât decăderile, interdicțiile și incapacitățile decurgând din condamnări promulgate în baza legii vechi își produc efectele până la intervenirea reabilitării de drept sau dispunerea reabilitării judecătorești, numai în măsura în care fapta pentru care s-a pronunțat condamnarea este prevăzută și de legea penală nouă și dacă decăderile, interdicțiile și incapacitățile sunt prevăzute de lege.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând Încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 4 și art. 6 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012. Dispozițiile criticate au următorul conținut:

— Art. 4: „Pedeapsa aplicată pentru o infracțiune printr-o hotărâre ce a rămas definitivă sub imperiul Codului penal din 1969, care nu depășește maximul special prevăzut de Codul penal, nu poate fi redusă în urma intrării în vigoare a acestei legi.”;

— Art. 6: „Decăderile, interdicțiile și incapacitățile decurgând din condamnări pronunțate în baza legii vechi își produc efectele până la intervenirea reabilitării de drept sau dispunerea reabilitării judecătorești, în măsura în care fapta pentru care s-a pronunțat condamnarea este prevăzută și de legea penală nouă și dacă decăderile, interdicțiile și incapacitățile sunt prevăzute de lege.”

13. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2) referitor la principiul aplicării legii penale mai favorabile.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 4 din Legea nr. 187/2012 au mai fost supuse controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 365 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 587 din 6 august 2014; Decizia nr. 385 din 26 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 31 iulie 2014, și Decizia nr. 437 din 8 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 580 din 4 august 2014, Curtea Constituțională a statuat că aceste dispoziții nu contravin prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2) și ale art. 16.

15. Cu acele prilejuri, Curtea a reținut existența anumitor deosebiri între aplicarea principiului aplicării retroactive a legii penale mai favorabile în cazul când legea nouă intervine înainte de judecarea definitivă a cauzei și aplicarea aceluiași principiu în situația în care legea nouă intervine după ce hotărârea de condamnare a rămas definitivă.

16. Astfel, Curtea a observat că în cazul unei succesiuni de legi, în cursul procesului penal, anterior rămânerii definitive a hotărârii, instanța trebuie să opereze, în concret, o stabilire a sancțiunii în raport cu limitele de pedeapsă prevăzute de fiecare dintre aceste legi și să aplice aceste criterii în limitele legii identificate ca fiind mai favorabilă, luând în considerare și analizând faptele și situația particulară a fiecărui caz în parte (a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 101 din 28 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 290 din 22 mai 2013). Referitor la pedepsele definitive, prin aplicarea legii penale mai favorabile, legiuitorul nu a înțeles să repună în discuție criteriile de stabilire și individualizare a sancțiunii, ci numai să înlăture de la executare acea parte din sancțiune care excedează maximului prevăzut de legea nouă, respectiv acea sancțiune mai grea care nu mai este prevăzută de legea nouă (a se vedea Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 1 din 14 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 349 din 13 mai 2014).

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Shahin Sherif Ahmed Ahmed Mohamed în Dosarul nr. 800/232/2014 al Judecătorei Găești și constată că dispozițiile art. 4 și art. 6 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Găești și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 octombrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

17. De asemenea, Curtea a observat existența anumitor diferențe și în ceea ce privește aplicarea retroactivă a legii noi, care intervine după ce hotărârea de condamnare a rămas definitivă. Spre deosebire de situațiile tranzitorii propriu-zise, numărul criteriilor folosite pentru determinarea caracterului mai favorabil al legii noi, în cazul pedepselor definitiv aplicate, este mai mic, ele reducându-se la limitele de pedeapsă prevăzute în cele două legi și la cauzele legale de modificare a acestor limite. Astfel, Curtea a reținut că legea nouă poate să prevadă o pedeapsă mai ușoară, dar sancțiunea aplicată poate fie să depășească maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită, fie să nu depășească acest maxim. Dacă în primul caz se ajunge la executarea unei sancțiuni care nu are corespondent în legea penală în vigoare, acest raționament nu mai subzistă în cea de-a doua ipoteză. Curtea a apreciat că în cea de-a doua ipoteză este vorba despre punerea în balanță a dreptului unei persoane condamnate, descris mai sus, și alte drepturi sau valori constituționale care pot contracara parțial sau complet acest drept. Astfel, legiuitorul având sarcina de a echilibra intensitatea încălcării drepturilor fundamentale ale persoanei condamnate și valorile care justifică această încălcare a eliminat aplicarea facultativă a legii penale mai favorabile din Codul penal.

18. Având în vedere cele statuate în jurisprudența proprie, dar și în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții de Justiție a Uniunii Europene referitor la principiul autorității de lucru judecat, Curtea a constatat că legiuitorul a limitat aplicarea legii penale mai favorabile în cazul hotărârilor definitive numai la acele cazuri în care sancțiunea aplicată depășește maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită, fără ca în acest mod să fie încălcat art. 15 alin. (2) din Constituție.

19. În ceea ce privește dispozițiile art. 6 din Legea nr. 187/2012, Curtea observă că acestea permit ca decăderile, interdicțiile și incapacitățile care decurg din condamnările pronunțate în baza legii vechi să își producă în continuare efectele, până la intervenirea reabilitării de drept sau dispunerea reabilitării judecătorești, doar în măsura în care fapta pentru care s-a pronunțat condamnarea este prevăzută și de legea penală nouă și dacă decăderile, interdicțiile și incapacitățile sunt prevăzute de lege.

20. Astfel, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate reprezintă tocmai o materializare a principiului constituțional al aplicării legii penale mai favorabile. În măsura în care fapta pentru care s-a pronunțat condamnarea nu mai este prevăzută de legea penală nouă sau dacă, deși este prevăzută, decăderile, interdicțiile și incapacitățile nu mai sunt prevăzute de lege, acestea din urmă nu își vor mai produce efectele după apariția legii noi.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 553

din 15 octombrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, art. II art. 1 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, art. 1 alin. (1), (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și art. 1 alin. (3) și (4) și art. 2 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice

Augustin Zegrean	— președinte
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, art. II art. 1 alin. (3) și (4) din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, art. 1 alin. (1), (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și art. 1 alin. (3) și (4) și art. 2 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, excepție ridicată de Iuliana Alina Tudorică în Dosarul nr. 1.473/63/2014 al Tribunalului Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și de Marcela Văduva în Dosarul nr. 5.792/63/2013 al Curții de Apel Craiova — Secția I civilă și care constituie obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 542D/2014 și nr. 625D/2014.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința din 14 octombrie 2014, în prezența reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu, dată la care s-a dispus conexarea Dosarului nr. 625D/2014 la Dosarul nr. 542D/2014. Dezbaterile au fost consemnate în încheierea din acea dată, când, având în vedere imposibilitatea constituirii legale a completului de judecată, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 15 octombrie 2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 15 mai 2014, pronunțată în Dosarul nr. 1.473/63/2014, **Tribunalul Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională**

cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ.

4. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Iuliana Alina Tudorică cu prilejul soluționării unui litigiu de muncă privind drepturi salariale.

5. Prin Încheierea din 20 mai 2014, pronunțată în Dosarul nr. 5.792/63/2013, **Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, art. II art. 1 alin. (3) și (4) din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, art. 1 alin. (1), (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și art. 1 alin. (3) și (4) și art. 2 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice.**

6. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Marcela Văduva cu prilejul soluționării apelului formulat împotriva Sentinței civile nr. 7.154 din 13 noiembrie 2013, pronunțată de Tribunalul Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 5.792/63/2013, având ca obiect drepturi bănești.

7. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin, în esență, că art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, ale art. 147 alin. (4) referitor la caracterul general obligatoriu al deciziilor Curții Constituționale de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, și ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor. În acest sens, arată că prin Legea nr. 63/2011 salariile de încadrare ale cadrelor didactice au fost micșorate prin scoaterea

sporurilor din salariul de bază, cuantumului brut al salariilor rămânând la același nivel cu cel avut în baza Legii nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice. De asemenea, arată că, potrivit Deciziei Curții Constituționale nr. 877/2011, începând cu data de 1 ianuarie 2010, reîncadrarea cadrelor didactice trebuia făcută cu salariile prevăzute de Legea nr. 221/2008 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, iar conform Deciziei Curții Constituționale nr. 872/2010, salariile cadrelor didactice trebuiau să revină, începând cu data de 1 ianuarie 2011, la cuantumului avut în luna iunie 2010, deci la nivelul prevăzut de Legea nr. 221/2008. Or, în loc să revină la cuantumului inițial, salariile au fost diminuate prin Legea nr. 63/2011.

8. Referitor la celelalte dispoziții de lege criticate, arată că acestea păstrează salarizarea cadrelor didactice potrivit Legii nr. 63/2011, fiind lovite, așadar, de aceleași motive de neconstituționalitate.

9. **Tribunalul Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

10. **Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă** consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens, arată că dispozițiile legii de salarizare care dispun cu caracter general cu privire la modul de salarizare a personalului didactic și didactic auxiliar începând cu data intrării în vigoare a Legii nr. 63/2011 nu sunt contrare dispozițiilor constituționale care stabilesc supremația legii și obligativitatea deciziilor Curții Constituționale. Mai mult, niciunul dintre textele a căror neconstituționalitate se invocă nu are legătură cu textele constituționale pretins încălcate, ci cuprind norme juridice de aplicabilitate în domeniul salarizării unor categorii de personal. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, arată că dispozițiile de lege criticate nu sunt discriminatorii atât timp cât se aplică întregii categorii de personal salarizat vizate de aceste dispoziții.

11. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

12. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că este dreptul autorității legiuitoare de a elabora măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat. În această privință, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că statul este cel în măsură să stabilească ce sume trebuie plătite angajaților săi din bugetul de stat. Statul poate dispune introducerea, suspendarea sau încetarea plății unor astfel de sume prin modificări legislative corespunzătoare. De altfel, printr-o jurisprudență constantă, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în acest domeniu (Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59, și Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Aizpurua Ortiz împotriva Spaniei*, paragraful 57).

13. Cât privește critica referitoare la faptul că Legea nr. 63/2011 discriminează personalul didactic și didactic auxiliar din învățământ în raport cu toate celelalte categorii de bugetari, care sunt salarizate în baza Legii-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și a Legii nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, menționează că Legea nr. 63/2011 a intervenit în momentul în care efectele produse de diversele acte normative anterioare și de deciziile promulgate de Curtea

Constituțională au fost interpretate în mod diferit de către instanțele judecătorești în cadrul acțiunilor prin care s-au solicitat drepturi salariale, iar soluțiile pronunțate de către aceste instanțe au fost diferite. Această situație a intervenit în contextul specific al salarizării personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, având în vedere consecințele modificărilor legislative și ale soluțiilor instanțelor judecătorești, legea fiind menită să elimine pentru perioada imediat următoare inechitatea stabilirii salariilor din sistemul național din învățământ, respectiv salarizarea neunitară, în concordanță cu principiile care stau la baza salarizării unitare a personalului plătit din fondurile publice. Prin urmare, Legea nr. 63/2011 stabilește că personalul didactic din învățământ, încadrat pe aceleași funcții didactice, cu îndeplinirea condițiilor identice pentru ocuparea acestora, să beneficieze de aceeași remunerație. În sensul constituționalității dispozițiilor legale criticate, invocă jurisprudența Curții Constituționale prin deciziile nr. 818 din 4 octombrie 2012, nr. 642 din 14 iunie 2012 și nr. 31 din 5 februarie 2013.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele de vedere solicitate asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 323 din 10 mai 2011. De asemenea, potrivit încheierii de sesizare, obiectul excepției îl constituie și dispozițiile art. II art. 1 alin. (3) și (4) din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 14 decembrie 2011. În realitate, Curtea constată că sunt avute în vedere dispozițiile art. II art. 1 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 10 septembrie 2010, așa cum a fost aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011. Totodată, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (1), (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 340 din 18 mai 2012, ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 13 decembrie 2012 și ale art. 1 alin. (3) și (4) și art. 2 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 703 din 15 noiembrie 2013. Textele de lege criticate au următoarea redactare:

— Art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 63/2011: „(1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi și până la 31 decembrie 2011, personalul didactic și didactic auxiliar din învățământ beneficiază de drepturile de natură salarială stabilite în conformitate cu anexele la prezenta lege.

(2) Cuantumul brut al salariilor de încadrare pentru personalul didactic și didactic auxiliar din învățământ este cel prevăzut în anexele nr. 1, 2, 3a și 3b, după caz.”;

— Art. 2 alin. (1) din Legea nr. 63/2011: „Încadrarea personalului prevăzut la art. 1 se face potrivit prevederilor prezentei legi”;

— Art. 6 din Legea nr. 63/2011: „Orice alte dispoziții contrare cu privire la stabilirea salariilor și a celorlalte drepturi de natură salarială, în anul 2011, pentru personalul prevăzut la art. 1 alin. (1), se abrogă.”;

— Art. II art. 1 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010: „(3) În anul 2012, cuantumul brut al salariilor de încadrare, al sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare aferent personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, în conformitate cu prevederile Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2011, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

(4) Începând cu luna ianuarie 2012, în ceea ce privește salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, se aplică prevederile Legii nr. 63/2011.”;

— Art. 1 alin. (1), (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012: „(1) Cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se majorează în două etape, astfel:

a) cu 8%, începând cu data de 1 iunie 2012, față de nivelul acordat pentru luna mai 2012;

b) cu 7,4%, începând cu data de 1 decembrie 2012, față de nivelul acordat pentru luna noiembrie 2012.

(2) Cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, se majorează potrivit alin. (1), în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

(3) Cuantumul brut al salariilor de încadrare, al sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare aferent personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, care se stabilește în conformitate cu prevederile Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, cu modificările ulterioare, se majorează potrivit alin. (1), în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”;

— Art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012: „În anul 2013 se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna decembrie 2012 drepturile prevăzute la art. 1 și art. 3—5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 182/2012.”;

— Art. 1 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013: „(3) În anul 2014, cuantumul brut al salariilor de încadrare, al sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare aferent personalului didactic și didactic auxiliar din

învățământ, stabilit în conformitate cu prevederile Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2013, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

(4) În anul 2014, în ceea ce privește salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, se aplică prevederile Legii nr. 63/2011.”;

— Art. 2 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013: „(1) Prin excepție de la prevederile art. 1, începând cu luna ianuarie 2014, cuantumul brut al salariilor de bază, astfel cum au fost stabilite pentru luna decembrie 2013, se majorează cu până la 10%, fără a depăși salariul de bază stabilit potrivit prevederilor art. 10 alin. (1) din Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările ulterioare, pentru următoarele categorii de personal plătit din fonduri publice:

a) personalul didactic din învățământul preuniversitar prevăzut la anexa nr. II, capitolul I lit. A pct. 5, din Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările ulterioare, cu o vechime în învățământ de până la 6 ani.”

17. Analizând dispozițiile de lege criticate, Curtea reține că dispozițiile art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și art. 6 din Legea nr. 63/2011, ale art. II art. 1 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, ale art. 1 alin. (1), (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 și ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 și-au încetat aplicarea la o dată anterioară invocării excepției de neconstituționalitate. Având în vedere însă cele reținute de Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, precum și faptul că dispozițiile de lege amintite reprezintă temeiul legal potrivit cărora au fost stabilite drepturile salariale care reprezintă obiectul cauzelor în care s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională urmează a analiza constituționalitatea acestor dispoziții de lege.

18. Autorii excepției susțin că aceste dispoziții de lege sunt contrare următoarelor prevederi din Constituție: art. 1 alin. (5) referitor la obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor și art. 147 alin. (4) privind obligativitatea deciziilor Curții Constituționale.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 au mai fost supuse analizei de neconstituționalitate în raport cu critici asemănătoare celor invocate în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 31 din 5 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 13 mai 2013, Decizia nr. 575 din 4 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 26 mai 2011, Decizia nr. 642 din 14 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 494 din 18 iulie 2012, Decizia nr. 902 din 25 octombrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 10 din 7 ianuarie 2013, și Decizia nr. 291 din 22 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 451 din 20 iunie 2014, Curtea Constituțională a arătat că „este dreptul autorității legiuitoare de a elabora măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat. În această privință, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că statul este cel în măsură să stabilească valoarea sumelor care urmează a fi plătite angajaților săi din bugetul de stat. Statul poate dispune introducerea, suspendarea sau încetarea plății unor astfel de sume prin modificări legislative corespunzătoare (a se vedea, de exemplu, Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23). De altfel, printr-o jurisprudență

constantă, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în acest domeniu (spre exemplu, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59, și Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Aizpurua Ortiz împotriva Spaniei*, paragraful 57).”

20. De asemenea, Curtea a constatat că, în materia salarizării personalului didactic și didactic auxiliar, a existat o situație juridică specifică, determinată de succesiunea a numeroase acte normative cu acest obiect de reglementare și de practica judiciară neunitară, care a condus la un sistem de salarizare neunitar. În acest context specific salarizării personalului didactic și didactic auxiliar, reglementarea criticată dă expresie unei măsuri de politică bugetară, determinată de impactul financiar major asupra cheltuielilor de personal aprobate pentru anul 2011, având în vedere consecințele modificărilor legislative și ale soluțiilor pronunțate de instanțele judecătorești, urmărind să elimine inechitatea în stabilirea salariilor din sistemul național de învățământ.

21. Aceste din urmă considerente au reprezentat temeiul respingerii criticilor de neconstituționalitate vizând instituirea unui tratament juridic inegal între personalul didactic și didactic auxiliar față de restul salariaților plătiți din fondurile publice.

22. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie, considerentele și soluțiile deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

23. Distinct de cele reținute în deciziile amintite, Curtea constată că cele statuate prin Decizia nr. 877 din 28 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 706 din 6 octombrie 2011, și Decizia nr. 872 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, nu au incidentă în cauză, situațiile avute în vedere cu prilejul pronunțării acestor decizii fiind diferite. Astfel, în Decizia nr. 877 din 28 iunie 2011, Curtea s-a referit la neconstituționalitatea dispozițiilor unei ordonanțe de urgență ale

cărei reglementări urmăreau să contracareze măsurile de politică legislativă în domeniul salarizării personalului din învățământ adoptate de Parlament prin Legea nr. 221/2008 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 730 din 28 octombrie 2008, situație ce nu poate fi confundată cu cea a adoptării unor noi măsuri în domeniul salarizării printr-o nouă lege adoptată de Parlament, așa cum este cazul Legii nr. 63/2011. De asemenea, prin Decizia nr. 872 din 25 iunie 2010, Curtea Constituțională, analizând pe calea controlului de constituționalitate a priori dispozițiile Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, a arătat că măsurile privind diminuarea salariilor cu 25% erau constituționale atât timp cât îndeplineau condițiile art. 53 din Constituție, între altele referindu-se și la caracterul temporar al acestor măsuri. Curtea a arătat, într-adevăr, că începând cu data de 1 ianuarie 2011 se revine la cuantumul salariilor/indemnizațiilor și soldelor de dinainte de adoptarea acestor măsuri de diminuare, dar cele statuate de Curte nu pot fi interpretate ca reprezentând un obstacol pentru Parlament ca, în viitor, în funcție de condițiile economice și sociale avute în vedere, să adopte o nouă politică de salarizare, așa cum a procedat prin dispozițiile Legii nr. 63/2011.

24. Cât privește critica de neconstituționalitate adusă dispozițiilor art. II art. 1 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, art. 1 alin. (1), (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012, art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 și art. 1 alin. (3) și (4) și art. 2 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, Curtea constată că aceasta este identică celei formulate cu privire la dispozițiile Legii nr. 63/2011, astfel că sunt aplicabile considerentele mai sus reținute.

25. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Iuliana Alina Tudorică în Dosarul nr. 1.473/63/2014 al Tribunalului Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și de Marcela Văduva în Dosarul nr. 5.792/63/2013 al Curții de Apel Craiova — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, art. II art. 1 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, art. 1 alin. (1), (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și art. 1 alin. (3) și (4) și art. 2 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și Curții de Apel Craiova — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 octombrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 649

din 11 noiembrie 2014

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 și art. 10
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 și art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Ioan Sztoika în Dosarul nr. 15.395/211/2013 al Judecătoriei Cluj-Napoca. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 584D/2014.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care arată că autorul excepției de neconstituționalitate nu argumentează pretinsa contrariedade a prevederilor de lege criticate cu normele constituționale invocate, așa încât, având în vedere art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit căruia „*Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate*”, excepția astfel formulată este inadmisibilă.

4. În ipoteza în care Curtea Constituțională va trece peste acest caz de inadmisibilitate și va proceda la examinarea pe fond a excepției de neconstituționalitate, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a acesteia, ca neîntemeiată, sens în care solicită menținerea jurisprudenței în materie a instanței de contencios constituțional, concretizată, spre exemplu, prin Decizia nr. 45/2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Sentința civilă nr. 15.443 din 4 decembrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 15.395/211/2013, **Judecătoria Cluj-Napoca a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 și art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Ioan Sztoika într-o cauză având ca obiect o contestație la executare.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prin obligația de plată a taxei de timbru se îngreșește accesul liber la justiție pentru unele categorii sociale, deoarece această creștere a taxelor de timbru se corelează cu scăderea nivelului de trai și cu creșterea nivelului de corupție. De asemenea arată că prin instituirea unei taxe de timbru, 90%

din populația României are îngreșit accesul liber la justiție, întrucât, deși „statul susține că prin majorarea taxelor se are în vedere creșterea nivelului de calitate al serviciului judiciar”, „nu se menționează faptul că taxele de timbru nu au ca destinație Ministerul Justiției, ele fiind colectate prin intermediul autorităților locale la bugetul de stat central și repartizate după bunul plac al puterii.”

7. **Judecătoria Cluj-Napoca** apreciază că „excepția de neconstituționalitate este vădit neîntemeiată, întrucât Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 nu încalcă dispozițiile art. 16 și art. 21 din Constituție și nici art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.” În acest sens arată că atât dispozițiile Constituției României, cât și cele ale Convenției Europene permit statelor membre să impună un sistem de stabilire a taxelor de timbru, rațiunile de ordin fiscal fiind evidente. Instanța de judecată reține că această restrângere aparentă a accesului la justiție este însă una rezonabilă, statul asigurând un raport rezonabil de proporționalitate între scopul urmărit, și anume asigurarea unor fonduri financiare, și mijloacele folosite, punând la dispoziția persoanei care nu are venituri sau are venituri reduse posibilitatea de a formula cereri de acordare a ajutorului public judiciar, în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008.

8. În conformitate cu prevederile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

9. **Avocatul Poporului**, invocând jurisprudența în materie a instanței de contencios constituțional, consideră că prevederile art. 3 și art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 sunt constituționale.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1) și (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 3 și art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013, cu modificările și completările ulterioare.

Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 3: „(1) *Acțiunile și cererile evaluabile în bani, introduse la instanțele judecătorești, se taxează astfel:*

a) *până la valoarea de 500 lei — 8%, dar nu mai puțin de 20 lei;*

b) între 501 lei și 5.000 lei — 40 lei + 7% pentru ce depășește 500 lei;

c) între 5.001 lei și 25.000 lei — 355 lei + 5% pentru ce depășește 5.000 lei;

d) între 25.001 lei și 50.000 lei — 1.355 lei + 3% pentru ce depășește 25.000 lei;

e) între 50.001 lei și 250.000 lei — 2.105 lei + 2% pentru ce depășește 50.000 lei;

f) peste 250.000 lei — 6.105 lei + 1% pentru ce depășește 250.000 lei.

(2) Se taxează potrivit alin. (1) și următoarele categorii de acțiuni:

a) în constatarea nulității, anularea, rezoluțiunea sau rezilierea unui act juridic patrimonial; cererea privind repunerea părților în situația anterioară este scutită de taxă de timbru dacă este accesorie acestor cereri;

b) privind constatarea existenței sau inexistenței unui drept patrimonial;

c) prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri judecătorești care ține loc de act autentic de înstrăinare a unor bunuri imobile sau de constituire a unor drepturi reale asupra acestora.”;

— Art. 10: „(1) În materia executării silită, următoarele cereri se taxează astfel:

a) cereri pentru investirea cu formulă executorie a titlurilor, altele decât hotărârile judecătorești, pentru fiecare titlu — 20 lei;

b) cereri de suspendare a executării silită, inclusiv a executării provizorii — 50 lei.

(2) În cazul contestației la executarea silită, taxa se calculează la valoarea bunurilor a căror urmărire se contestă sau la valoarea debitului urmărit, când acest debit este mai mic decât valoarea bunurilor urmărite. Taxa aferentă acestei contestații nu poate depăși suma de 1.000 lei, indiferent de valoarea contestată. În cazul în care obiectul executării silită nu este evaluabil în bani, contestația la executare se taxează cu 100 lei.

(3) În cazul în care prin contestația la executare silită se invocă, în condițiile art. 712 alin. (2) din Codul de procedură civilă, și motive de fapt sau de drept privitoare la fondul dreptului, taxa de timbru se stabilește potrivit art. 3 alin. (1).

(4) Cererile de întoarcere a executării silită se taxează, în toate cazurile, cu 50 lei, dacă valoarea cererii nu depășește 5.000 lei, și cu 300 lei, pentru cererile a căror valoare depășește 5.000 lei.”

13. În susținerea neconstituționalității acestor prevederi legale, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 privind *Egalitatea în drepturi* și a celor ale art. 21 privind *Accesul liber la justiție*.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor constituționale privind accesul liber la justiție prin impunerea unor taxe judiciare de timbru, prin Decizia nr. 118 din 6 martie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 351 din 13 mai 2014, spre exemplu, Curtea a subliniat că accesul liber la justiție nu echivalează cu gratuitatea serviciului prestat de instanțele judecătorești, legiuitorul având deplina legitimitate constituțională de a impune taxe judiciare de timbru. Nicio dispoziție constituțională nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind, astfel, justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuite de realizarea actului de justiție. Astfel, regula este cea a timbrării acțiunilor în justiție, excepțiile fiind posibile numai în măsura în care sunt stabilite de legiuitor. Cheltuielile ocazionate de realizarea actului de justiție sunt cheltuieli publice, la a căror acoperire, potrivit art. 56 din Constituție, cetățenii sunt obligați să contribuie prin impozite și taxe, stabilite în condițiile legii.

15. În jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a analizat dacă accesul liber la justiție este un drept absolut și dacă poate forma obiectul unei restrângeri sau limitări. Instanța europeană a statuat că „dreptul la un tribunal” nu este absolut, acest drept putând fi subiectul unor limitări, atât timp cât nu este atinsă însăși substanța sa (Hotărârea din 28 mai 1985, pronunțată în Cauza *Ashingdane împotriva Regatului Unit al Marii Britanii*). De asemenea, prin Hotărârea din 11 octombrie 2007, definitivă în 11 martie 2008, pronunțată în Cauza *Larco împotriva României*, Curtea Europeană a statuat că obligația de a plăti în fața instanțelor civile o taxă judiciară corespunzătoare cererilor formulate nu poate fi considerată ca o limitare a dreptului de acces la o instanță, care ar fi, în sine, incompatibilă cu art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Curtea Europeană a subliniat că, în dreptul român, cu privire la cererile evaluabile în bani, valoarea taxei judiciare de timbru este calculată sub forma unui procent din valoarea obiectului cauzei.

16. Curtea observă că autorul excepției de neconstituționalitate critică și faptul că, deși „statul susține că prin majorarea taxelor se are în vedere creșterea nivelului de calitate al serviciului judiciar”, „taxele de timbru nu au ca destinație Ministerul Justiției, ele fiind colectate prin intermediul autorităților locale la bugetul de stat central.” Astfel, în ce privește nemulțumirea referitoare la destinația sumelor provenite din taxa judiciară de timbru, prin decizia anterior citată, Curtea a statuat că, „potrivit dispozițiilor constituționale, este dreptul exclusiv al legiuitorului să stabilească destinația impozitelor și taxelor, precum și a altor venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat, în condițiile legii.”

17. De asemenea, cu prilejul examinării unei critici similare, referitoare la faptul că „taxa judiciară de timbru se varsă în contul unității administrativ-teritoriale în raza căreia își are domiciliul/sediul social, fiind astfel sprijinite unitățile administrative-teritoriale și nu justiția, iar subfinanțarea acesteia are drept efect suprimarea independenței justiției”, prin Decizia nr. 931 din 13 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 20 din 10 ianuarie 2013, Curtea a reținut că, „potrivit principiului realității bugetare sau neafectării veniturilor bugetare, veniturile se înscriu în buget pe surse de proveniență, iar cheltuielile pe acțiuni și obiective concrete, astfel încât veniturile odată intrate în buget se depersonalizează și servesc la efectuarea cheltuielilor în ordinea prevăzută în buget. Acest principiu este determinat de necesitățile practice ale execuției bugetare, care au demonstrat că o afectare inițială a unui venit poate conduce fie la imposibilitatea realizării obiectivului finanțat, fie la cheltuirea întregului venit, deși necesitățile nu o impun. Calificarea unor surse de venituri ca aparținând bugetului de stat sau bugetelor locale este o decizie de oportunitate bugetară ce poate fi cenzurată de Curtea Constituțională numai în situația în care funcționarea unei puteri a statului este pusă în pericol, ceea ce, în speță, nu este cazul.” Totodată, Curtea a constatat că „independența financiară a justiției nu este dată de destinația taxei judiciare de timbru, ci de existența în sine a unor alocații bugetare suficiente pentru a se asigura buna funcționare a instanțelor. Taxele judiciare de timbru constituie o contraprestație raportat la actul de justiție, însă faptul că ele nu se fac venit la bugetul afectat sistemului justiției nu înseamnă automat că o asemenea taxă nu are un scop legitim. Statul poate să acorde o altă destinație sumelor de bani provenite din contraprestația efectuată la serviciul public prestat de instanțele judecătorești, respectiv ca acestea să se facă venit la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia debitorul își are domiciliul sau, după caz, sediul fiscal.”

18. În ceea ce privește dispozițiile art. 16 din Constituție, Curtea observă că autorul excepției de neconstituționalitate nu motivează pretinsa încălcare a acestora.

19. Pentru argumentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ioan Sztoika în Dosarul nr. 15.395/211/2013 al Judecătoria Cluj-Napoca și constată că prevederile art. 3 și art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoria Cluj-Napoca și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 11 noiembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 660

din 11 noiembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 58 alin. (4) și art. 167 alin. (3) din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor „art. 167 alin. (3) coroborate cu cele ale art. 58 alin. (4) din Codul de procedură civilă și, în subsidiar, a prevederilor art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru”, excepție ridicată de Societatea Comercială „Enel Energie” — S.A., cu sediul în București în Dosarul nr. 29.573/212/2013 al Judecătoria Constanța — Secția civilă. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 825D/2014.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul Curții Constituționale nr. 853D/2014, care are ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor „art. 167 alin. (3) coroborate cu cele ale art. 58 alin. (4) din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru”, excepție ridicată de Societatea Comercială „Enel Energie Muntenia” — S.A., cu

sediul în București în Dosarul nr. 5.693/302/2014 al Judecătoria Sectorului 5 București.

4. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

6. Reprezentantul Ministerului Public consideră că sunt îndeplinite condițiile legale pentru conexarea dosarelor.

7. Curtea, în temeiul prevederilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 853D/2014 la Dosarul nr. 825D/2014, care a fost primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată prin Decizia nr. 377 din 26 iunie 2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

9. Prin Încheierea din 24 iulie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 29.573/212/2013, **Judecătoria Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a „prevederilor art. 167 alin. (3) coroborate cu cele ale art. 58 alin. (4) din Codul de procedură civilă și, în subsidiar, a prevederilor art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru”**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Comercială „Enel Energie” — S.A., cu sediul în București într-o cauză având ca obiect „pretenții”.

10. Prin Încheierea din 3 iulie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 5.693/302/2014, **Judecătoria Sectorului 5 București a**

sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a „prevederilor art. 167 alin. (3) coroborate cu cele ale art. 58 alin. (4) din Codul de procedură civilă și ale art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru”.

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Comercială „Enel Energie Muntenia” — S.A., cu sediul în București într-o cauză având ca obiect „pretenții — cerere de valoare redusă”.

11. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât sunt contrare drepturilor și intereselor ambelor părți în proces, deoarece, pe de o parte, reclamantul care promovează acțiunea pentru recuperarea creanței nu are certitudinea recuperării acesteia și a cheltuielilor de judecată constând în taxa de timbru și onorariul curatorului, iar, pe de altă parte, pârâtul debitor care, în situația în care cade în pretenții, este obligat să plătească apărări pentru care nu și-a dat consimțământul și care pot fi contrare intereselor acestuia. Autorii excepției arată că prevederile art. 167 din Codul de procedură civilă, cu excepția alin. (3), garantează, fără discriminare, dreptul la apărare și la un proces echitabil, atât al reclamantului, cât și al pârâtului, însă, sub pretextul dreptului la un proces echitabil și al interzicerii abuzului de drept, se încalcă accesul liber la justiție și este restrânsă exercitarea unor drepturi și libertăți ale părților în litigiu. Apreciază că prin introducerea în noul Cod de procedură civilă și în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 a prevederilor legale criticate, legiuitorul intervine în favoarea uneia dintre părți — debitorul obligației contractuale, obstrucționând accesul la justiție al celeilalte părți — creditorul, restrângându-i acestuia exercitarea drepturilor rezultând dintr-un raport juridic. Partea care a promovat acțiunea — reclamantul — și are interes în continuarea procesului trebuie să plătească pentru apărarea părții adverse — pârâtul, care, deși legal citat, nu s-a prezentat în instanță, nu a formulat apărări, nici nu a dovedit că are dreptul să beneficieze de un curator numit de instanță și, pe lângă faptul că i-a produs creditorului un prejudiciu, beneficiază de apărările unui avocat plătit din chiar fondurile creditorului. În acest sens este interpretarea generală ce rezultă din prevederile art. 48 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, potrivit căroră avansarea remunerației curatorului se face de cealaltă parte când este în interesul continuării procesului, dar și din practica instanțelor de judecată. Arată că, în situația în care partea interesată citează cealaltă parte prin publicitate, cu rea-credință, își asumă riscul exercitării acțiunii sale, respectiv își asumă riscul de a fi obligată la plata cheltuielilor de judecată, amenzi și alte sancțiuni prevăzute de lege.

12. Cu privire la legalitatea îndeplinirii procedurii de citare prin publicitate, autorii excepției de neconstituționalitate fac referire la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, respectiv Decizia *Nunes Dias împotriva Portugaliei* din 10 aprilie 2003.

13. Autorii excepției de neconstituționalitate consideră că, în definitiv, curatorii speciali numiți de instanță sunt aceia căroră le profită dispozițiile textelor atacate, întrucât ei sunt cei care încasează onorariul pentru activitatea desfășurată, în detrimentul părților în litigiu, care au fost ținute de dispoziții neconstituționale să plătească mult prea mult, fie că au câștigat procesul, fie că l-au pierdut, fie partea interesată a renunțat la continuarea procesului în lipsă de fonduri pentru plata curatorului. În situația în care creditorul obține un titlu executoriu, acesta nu poate fi pus în executare silită, de cele mai multe ori, deoarece fie că debitorii nu și-au declarat noul domiciliu/sediu social, deși aveau obligația legală în acest sens, fie a intervenit starea de insolvabilitate/radierea/decesul acestora.

14. În ceea ce privește dreptul la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, autorii excepției de neconstituționalitate apreciază că acesta este încălcat prin tergiversarea procesului de către curatorul special al cărui interes este în primul rând justificarea unui onorariu mai mare. Această tergiversare este în defavoarea creditorului în situația obținerii unui titlu executoriu, întrucât, în timpul procesului și până la punerea în executare silită, poate interveni starea de insolvabilitate și radierea de la registrul comerțului a debitorului — persoană juridică, iar în cazul persoanelor fizice poate interveni decesul. Toate aceste consecințe se răsfrâng însă asupra patrimoniului creditorului, care este sancționat pentru că a fost de bună-credință în raportul juridic dedus judecătii.

15. În fine, autorii excepției de neconstituționalitate arată că „neachitarea sumelor provizorii stabilite de instanță ca onorariu pentru curatorii speciali numiți duce la suspendarea acțiunii și, în final, la respingerea acesteia”, împrejurare ce are drept consecință îngrădirea accesului liber la justiție.

16. **Judecătoria Constanța — Secția civilă și Judecătoria Sectorului 5 București** opinează în sensul respingerii excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care arată că prevederile legale criticate nu contravin dispozițiilor constituționale și convenționale invocate.

17. În conformitate cu prevederile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

18. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

19. Curtea a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1) și (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

20. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 167 alin. (3) coroborate cu cele ale art. 58 alin. (4) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 3 august 2012, cu modificările și completările ulterioare, precum și prevederile art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013, cu modificările și completările ulterioare.

Textele legale criticate au următorul cuprins:

— Art. 167 alin. (3) din Codul de procedură civilă: „*Odată cu încuviințarea citării prin publicitate, instanța va numi un curator dintre avocații baroului, potrivit art. 58, care va fi citat la dezbateri pentru reprezentarea intereselor pârâtului.*”;

— Art. 58 alin. (4) din Codul de procedură civilă: „*Remunerarea provizorie a curatorului astfel numit se fixează de instanță, prin încheiere, stabilindu-se totodată și modalitatea de plată. La cererea curatorului, odată cu încetarea calității sale, ținându-se seama de activitatea desfășurată, remunerația va putea fi majorată.*”;

— Art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013:

„(1) *Avansarea remunerației curatorului special numit de instanță în condițiile art. 58 și 167 din Codul de procedură civilă*

este în sarcina persoanei ale cărei interese sunt ocrotite prin numirea curatorului.

(2) *Instanța poate stabili, prin încheierea prevăzută de art. 58 alin. (4) din Codul de procedură civilă, ca avansarea remunerației curatorului să se facă de cealaltă parte, când o asemenea măsură este în interesul continuării procesului.*

(3) *Sumele avansate cu titlu de remunerație a curatorului special se includ în cheltuielile de judecată și vor fi puse în sarcina părții care pierde procesul.*”

21. În susținerea neconstituționalității textelor de lege criticate, autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare și art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. De asemenea sunt invocate și prevederile art. 6 privind dreptul la un proces echitabil și cele ale art. 17 referitor la interzicerea abuzului de drept din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

22. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile de lege criticate au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale și convenționale, precum și din perspectiva unor critici similare celor formulate în prezentele cauze. În acest sens este Decizia nr. 377 din 26 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 693 din 23 septembrie 2014, și Decizia nr. 534 din 9 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 850 din 21 noiembrie 2014, prin care Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate și a constatat că prevederile art. 58 alin. (4) și art. 167 alin. (3) din Codul de procedură civilă, precum și cele ale art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

23. Astfel, Curtea a reținut că instituția curatorului special a fost reglementată în art. 44 din Codul de procedură civilă din 1865 cu rolul de a preveni și înlătura anumite abuzuri ce ar fi putut apărea în exercitarea drepturilor procesuale ale persoanelor prevăzute de aceste dispoziții. Astfel, în caz de urgență, dacă persoana fizică lipsită de capacitatea de exercițiu a drepturilor civile nu avea reprezentant legal, instanța, la cererea părții interesate, putea numi un curator special, care să o reprezinte până la numirea reprezentantului legal, potrivit legii. De asemenea, instanța putea numi un curator special în caz de conflict de interese între reprezentant și cel reprezentat sau când o persoană juridică, chemată să stea în judecată, nu avea reprezentant legal. Aceste dispoziții se aplicau, în mod corespunzător, și persoanelor cu capacitate de exercițiu restrânsă, iar numirea acestor curatori se făcea de instanța competentă să hotărască asupra cererii de chemare în judecată.

24. Curtea a constatat că prin Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 3 august 2012, cu modificările și completările ulterioare, a fost extinsă instituția curatei speciale, aceasta fiind reglementată, în prezent, prin art. 58 din acest act normativ. În acest context, Curtea a statuat că această instituție, astfel cum este reglementată în Codul de procedură civilă, vine să protejeze interesele celor chemați în judecată și care nu au capacitatea de exercițiu a drepturilor civile, intrând în această categorie nu numai minorii și interzișii — persoane fizice, ci și persoanele juridice ori entitățile prevăzute la art. 56 alin. (2) din Codul de procedură civilă, și anume „(...) *asociațiile, societățile sau alte entități fără personalitate juridică, dacă sunt constituite potrivit legii*”.

25. Curtea a reținut că, potrivit art. 167 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în situația în care reclamantul învederează, motivat, că, deși a făcut tot ce i-a stat în putință, nu a reușit să afle domiciliul pârâtului sau un alt loc unde ar putea fi citat potrivit legii, instanța va putea încuviința citarea acestuia prin publicitate. Ca atare, citarea prin publicitate nu are loc *de plano*, ci este o acțiune subsecventă demersurilor nereușite efectuate în sensul aflării domiciliului pârâtului ori a unui alt loc unde ar putea fi citat potrivit legii. Însă, în cazul în care instanța încuviințează citarea părții pârâte prin publicitate, este obligată să numească un curator dintre avocații baroului, potrivit art. 58 din același cod, care va fi citat la dezbateri pentru reprezentarea intereselor pârâtului [art. 167 alin. (3): „*Odată cu încuviințarea citării prin publicitate, instanța va numi un curator dintre avocații baroului, potrivit art. 58, care va fi citat la dezbateri pentru reprezentarea intereselor pârâtului.*”]. Astfel, legiuitorul a extins protecția prevăzută la art. 58 alin. (1) din Codul de procedură civilă și asupra celor chemați în judecată și al căror domiciliu, cu toate eforturile depuse, nu a putut fi identificat.

26. De asemenea, Curtea a reținut că, „potrivit art. 48 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, avansarea remunerației curatorului special numit de instanță în condițiile art. 58 și 167 din Codul de procedură civilă este în sarcina persoanei ale cărei interese sunt ocrotite prin numirea curatorului. Instanța poate stabili, prin încheierea prevăzută de art. 58 alin. (4) din Codul de procedură civilă, ca avansarea remunerației curatorului să se facă de cealaltă parte, când o asemenea măsură este în interesul continuării procesului. În mod excepțional, în cazuri urgente, care nu suferă amânare, instanța va încuviința avansarea remunerației convenite curatorului special din bugetul statului, iar sumele avansate din bugetul statului cu titlu de remunerație pentru curatorul special constituie cheltuieli judiciare și vor fi puse în sarcina părții care pierde procesul [art. 49 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013]. Partea care avansează sumele cu titlu de remunerație a curatorului special are protecția drepturilor procesuale, nefiindu-i limitat accesul la justiție, întrucât la finalul judecării aceste sume ce reprezintă remunerația curatorului special se includ în cheltuielile de judecată și vor fi puse în sarcina părții care pierde procesul [art. 48 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013].”

27. În aceste condiții, Curtea a constatat că prevederile de lege criticate nu aduc atingere dispozițiilor constituționale invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate, ci, dimpotrivă, reprezintă „o transpunere a dispozițiilor constituționale privind garantarea dreptului la apărare, și nu o piedică împotriva accesului la justiție, aplicându-se deopotrivă tuturor celor aflați în ipoteza normelor referitoare la instituția curatei speciale”.

28. Așa fiind, Curtea a statuat că nu poate fi primită susținerea privind încălcarea dispozițiilor art. 21 și art. 24 din Constituția României, și nici a celor ale art. 6 și art. 17 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Totodată, având în vedere că nu s-a reținut restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, Curtea a constatat că dispozițiile constituționale ale art. 53 nu au incidență în prezentele cauze.

29. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în prezentele cauze.

30. Pentru argumentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Comercială „Enel Energie” — S.A., cu sediul în București în Dosarul nr. 29.573/212/2013 al Judecătoriai Constanța — Secția civilă, și de către Societatea Comercială „Enel Energie Muntenia” — S.A., cu sediul în București în Dosarul nr. 5.693/302/2014 al Judecătoriai Sectorului 5 București, și constată că prevederile art. 58 alin. (4) și art. 167 alin. (3) din Codul de procedură civilă, precum și prevederile art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriai Constanța — Secția civilă și Judecătoriai Sectorului 5 București și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 11 noiembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

O R D I N**pentru aprobarea Regulamentului de organizare
și funcționare a Arhivelor Naționale**

Având în vedere prevederile art. 4 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 1.376/2009 privind înființarea, organizarea și funcționarea Arhivelor Naționale, cu modificările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul afacerilor interne, emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare a Arhivelor Naționale, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,

Gabriel Oprea

București, 18 decembrie 2014.

Nr. 185.

---

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 9 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN**pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului sănătății nr. 33/2014
privind aprobarea sumelor pentru serviciile publice de ambulanță pentru anul 2014**

Văzând Referatul de aprobare nr. N.B. 11.764 din 30 decembrie 2014 al Serviciului medicină de urgență, având în vedere prevederile art. 93 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

în baza art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului sănătății nr. 33/2014 privind aprobarea sumelor pentru serviciile publice de ambulanță pentru anul 2014, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 7 februarie 2014, cu modificările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Structurile de specialitate ale Ministerului Sănătății duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății,
Francisk Iulian Chiriac,
secretar de stat

București, 30 decembrie 2014.
Nr. 1.657.

ANEXĂ
(Anexa la Ordinul nr. 33/2014)

Nr. crt.	Județul	Suma aprobată — mii lei —
1	Alba	14.600,00
2	Arad	11.423,00
3	Argeș	23.992,00
4	Bacău	18.437,40
5	Bihor	25.395,10
6	Bistrița	9.292,00
7	Botoșani	13.547,70
8	Brașov	15.710,10
9	Brăila	13.267,70
10	Buzău	14.042,10
11	Caraș-Severin	12.436,70
12	Călărași	11.526,20
13	Cluj	22.348,00
14	Constanța	23.527,00
15	Covasna	7.509,00
16	Dâmbovița	14.082,00
17	Dolj	20.068,00
18	Galați	14.993,40
19	Giurgiu	10.394,70
20	Gorj	12.402,00
21	Harghita	16.318,00

Nr. crt.	Județul	Suma aprobată — mii lei —
22	Hunedoara	16.925,00
23	Ialomița	10.791,00
24	Iași	32.284,00
25	Maramureș	13.867,00
26	Mehedinți	12.239,00
27	Mureș	17.579,00
28	Neamț	18.821,00
29	Olt	18.539,00
30	Prahova	21.470,20
31	Satu Mare	9.396,70
32	Sălaj	9.542,00
33	Sibiu	9.295,00
34	Suceava	19.794,00
35	Teleorman	16.602,00
36	Timiș	28.573,00
37	Tulcea	11.846,00
38	Vaslui	14.827,30
39	Vâlcea	15.520,00
40	Vrancea	14.410,00
41	București — Ilfov	58.228,70
Total județe		695.862,00

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

O R D I N

privind intrarea în vigoare a unor tratate internaționale

În temeiul art. 25 alin. (9) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele, constatând că au fost îndeplinite condițiile pentru intrarea în vigoare a tratatelor internaționale enumerate mai jos,

ministrul afacerilor externe emite prezentul ordin.

Art. 1. — La data de 25 august 2014 a intrat în vigoare Memorandumul de înțelegere cu privire la cooperarea în cadrul proiectului „Ruta culturală turistică a împăraților romani” dintre Ministerul Economiei, Energiei și Turismului din Republica Bulgaria, Ministerul Turismului din Republica Croația, Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului din România și Ministerul Economiei și Dezvoltării Regionale din Republica Serbia, semnat la Sremski Karlovci la 24 februarie 2012, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 338/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 288 din 2 mai 2012.

Art. 2. — La data de 17 septembrie 2014 a intrat în vigoare Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Statului Kuwait privind dobândirea, pe bază de reciprocitate, a dreptului de proprietate asupra terenurilor pentru buna funcționare a misiunilor diplomatice și oficiilor consulare, semnat la Kuwait City la 11 iunie 2012, ratificat prin Legea nr. 292/2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 702 din 15 noiembrie 2013.

Art. 3. — La data de 26 septembrie 2014 a intrat în vigoare Programul de cooperare în domeniile culturii, educației, tineretului și sportului dintre Guvernul României și Guvernul Statelor Unite Mexicane pentru perioada 2014—2016, semnat la București la 23 mai 2014, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 785/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 686 din 19 septembrie 2014.

Art. 4. — La data de 1 octombrie 2014 a intrat în vigoare Acordul privind cooperarea în domeniul protecției martorilor, adoptat la Știrin, Republica Cehă, la 24 mai 2012, semnat de România la Știrin, Republica Cehă, la aceeași dată, ratificat prin Legea nr. 310/2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 748 din 3 decembrie 2013.

Art. 5. — La data de 10 octombrie 2014 a intrat în vigoare Memorandumul de înțelegere dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Irak privind cooperarea în domeniile dezvoltare regională și administrație publică, semnat la București la 22 noiembrie 2013, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 641/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 583 din 5 august 2014.

Art. 6. — La data de 14 octombrie 2014 a intrat în vigoare Protocolul dintre Ministerul Afacerilor Interne din România și Ministerul Afacerilor Interne din Republica Serbia privind înființarea și funcționarea unui punct comun de contact la frontiera de stat româno-sârbă, semnat la București la 31 mai 2013, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 763/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 667 din 11 septembrie 2014.

Art. 7. — La data de 1 noiembrie 2014 au intrat în vigoare Convenția privind asistența administrativă reciprocă în domeniul fiscal, adoptată la Strasbourg la 25 ianuarie 1988, și Protocolul de modificare a Convenției privind asistența administrativă reciprocă în domeniul fiscal, adoptat la Paris la 27 mai 2010, semnate de partea română la 15 octombrie 2012, ratificate prin Legea nr. 13/2014, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 155 din 4 martie 2014.

Art. 8. — La data de 7 noiembrie 2014 a intrat în vigoare Memorandumul de înțelegere dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Bulgaria privind asigurarea reciprocă a sprijinului națiunii gazdă, semnat la Ruse la 7 martie 2014, ratificat prin Legea nr. 147/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 788 din 29 octombrie 2014.

Art. 9. — La data de 11 noiembrie 2014 a intrat în vigoare Protocolul privind turismul durabil, adoptat la Bratislava la 27 mai 2011 și semnat de România la Bratislava la 27 mai 2011, la Convenția-cadru privind protecția și dezvoltarea durabilă a Carpaților, adoptată la Kiev la 22 mai 2003, ratificat prin Legea nr. 72/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 413 din 4 iunie 2014.

Art. 10. — La data de 11 noiembrie 2014 a intrat în vigoare Acordul de colaborare în domeniul tineretului și sportului dintre Ministerul Tineretului și Sportului din România și Ministerul Tineretului și Sportului din Republica Bulgaria, semnat la Ruse la 7 martie 2014, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 401/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 378 din 22 mai 2014.

Art. 11. — La data de 18 noiembrie 2014 a intrat în vigoare Protocolul dintre Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice din România și Ministerul Afacerilor Interne din Statul Israel privind recrutarea lucrătorilor români pentru lucrări temporare în domeniul construcțiilor în Statul Israel, semnat la Ierusalim la 24 iunie 2014, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 958/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 5 noiembrie 2014.

Art. 12. — La data de 19 decembrie 2014 va intra în vigoare Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Ungariei privind legăturile rutiere peste frontiera de stat româno-ungară, semnat la București la 24 iulie 2014, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 642 din 31 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 594 din 8 august 2014.

Art. 13. — La data de 19 decembrie 2014 va intra în vigoare Tratatul privind comerțul cu arme, adoptat la New York la 2 aprilie 2013 și semnat de România la New York la 3 iunie 2013, ratificat prin Legea nr. 32/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 252 din 8 aprilie 2014.

Ministrul afacerilor externe,
Bogdan Lucian Aurescu

București, 16 decembrie 2014.
Nr. 2.348.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	920	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	60	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	550	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.600	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	252	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	600		55
8.	Colecția Legislația României	4	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

